

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 303/2015-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. júna 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trenčíne a jeho rozsudkami sp. zn. 5 Co/221/2013 z 2. júla 2014 (Rvp 13489/2014), sp. zn. 6 Co/192/2014 z 15. júla 2014 (Rvp 13490/2014), sp. zn. 6 Co/352/2014 z 15. júla 2014 (Rvp 13491/2014), sp. zn. 6 Co/363/2014 z 15. júla 2014 (Rvp 13492/2014), sp. zn. 6 Co/358/2014 z 15. júla 2014 (Rvp 13493/2014), sp. zn. 6 Co/197/2014 z 15. júla 2014 (Rvp 13494/2014), sp. zn. 6 Co/120/2014 z 22. júla 2014 (Rvp 13495/2014), sp. zn. 6 Co/150/2014 z 22. júla 2014 (Rvp 13496/2014), sp. zn. 6 Co/468/2014 z 15. júla 2014 (Rvp 13746/2014), sp. zn. 6 Co/473/2014 z 15. júla 2014 (Rvp 13747/2014), sp. zn. 6 Co/115/2014 z 22. júla 2014 (Rvp 13748/2014), sp. zn. 6 Co/147/2014 z 15. júla 2014 (Rvp 13749/2014), sp. zn. 6 Co/153/2014 z 15. júla 2014 (Rvp 13750/2014), sp. zn. 6 Co/477/2014 z 15. júla 2014 (Rvp 13751/2014), sp. zn. 6 Co/27/2014 z 15. júla 2014 (Rvp 13752/2014), sp. zn. 6 Co/485/2014 z 15. júla 2014 (Rvp 13753/2014), sp. zn. 17 Co/406/2013 z 30. júla 2014 (Rvp 14087/2014), sp. zn. 4 Co/685/2013 z 24. júla 2014 (Rvp 14244/2014), sp. zn. 5 Co/151/2013 z 2. júla 2014 (Rvp 14245/2014), sp. zn. 6 Co/189/2014

z 15. júla 2014 (Rvp 14246/2014), sp. zn. 6 Co/355/2014 z 15. júla 2014 (Rvp 14247/2014), sp. zn. 6 Co/264/2014 z 22. júla 2014 (Rvp 14248/2014), sp. zn. 6 Co/267/2014 z 22. júla 2014 (Rvp 14249/2014), sp. zn. 6 Co/251/2014 z 22. júla 2014 (Rvp 14250/2014), sp. zn. 5 Co/223/2013 z 13. augusta 2014 (Rvp 14789/2014), sp. zn. 17 Co/10/2014 z 30. júla 2014 (Rvp 14790/2014), sp. zn. 5 Co/55/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 15058/2014), sp. zn. 5 Co/70/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 15059/2014), sp. zn. 5 Co/85/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 15060/2014), sp. zn. 5 Co/37/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 15061/2014), sp. zn. 19 Co/906/2013 zo 6. augusta 2014 (Rvp 15062/2014), sp. zn. 5 Co/60/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 15063/2014), sp. zn. 17 Co/741/2013 zo 6. augusta 2014 (Rvp 15064/2014), sp. zn. 17 Co/8/2014 z 30. júla 2014 (Rvp 15065/2014), sp. zn. 17 Co/18/2014 z 30. júla 2014 (Rvp 15066/2014), sp. zn. 5 Co/105/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 15102/2014), sp. zn. 5 Co/20/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 15103/2014), sp. zn. 5 Co/23/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 15104/2014), sp. zn. 5 Co/48/2014 z 13. augusta 2014 (Rvp 15362/2014), sp. zn. 5 Co/47/2014 z 20. augusta 2014 (Rvp 15363/2014), sp. zn. 17 Co/25/2014 z 30. júla 2014 (Rvp 15364/2014), sp. zn. 5 Co/102/2014 z 3. septembra 2014 (Rvp 15365/2014), sp. zn. 6 Co/199/2014 z 19. augusta 2014 (Rvp 15366/2014), sp. zn. 6 Co/479/2014 z 19. augusta 2014 (Rvp 15367/2014), sp. zn. 6 Co/360/2014 z 19. augusta 2014 (Rvp 15368/2014), sp. zn. 6 Co/91/2014 z 19. augusta 2014 (Rvp 15369/2014), sp. zn. 6 Co/195/2014 z 19. augusta 2014 (Rvp 15370/2014), sp. zn. 6 Co/337/2014 z 19. augusta 2014 (Rvp 15371/2014), sp. zn. 5 Co/32/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 15372/2014), sp. zn. 6 Co/53/2014 z 19. augusta 2014 (Rvp 15373/2014), sp. zn. 6 Co/271/2014 z 19. augusta 2014 (Rvp 15374/2014), sp. zn. 5 Co/82/2014 z 3. septembra 2014 (Rvp 15375/2014), sp. zn. 19 Co/904/2013 zo 6. augusta 2014 (Rvp 15376/2014), sp. zn. 6 Co/127/2014 z 19. augusta 2014 (Rvp 15377/2014), sp. zn. 5 Co/40/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 15378/2014), sp. zn. 5 Co/50/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 15379/2014), sp. zn. 6 Co/73/2014 z 19. augusta 2014 (Rvp 15380/2014), sp. zn. 6 Co/309/2014 z 19. augusta 2014 (Rvp 15381/2014), sp. zn. 6 Co/177/2014 z 19. augusta 2014 (Rvp 15382/2014), sp. zn. 6 Co/179/2014 z 19. augusta 2014 (Rvp 15383/2014), sp. zn. 6 Co/470/2014

z 19. augusta 2014 (Rvp 15384/2014), sp. zn. 17 Co/300/2014 z 30. júla 2014 (Rvp 15385/2014), sp. zn. 5 Co/58/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 15386/2014), sp. zn. 6 Co/71/2014 z 19. augusta 2014 (Rvp 15387/2014), sp. zn. 5 Co/238/2014 z 8. októbra 2014 (Rvp 16010/2014), sp. zn. 19 Co/150/2014 z 9. októbra 2014 (Rvp 16011/2014), sp. zn. 19 Co/481/2014 z 9. októbra 2014 (Rvp 16012/2014), sp. zn. 19 Co/25/2014 z 9. októbra 2014 (Rvp 16013/2014), sp. zn. 19 Co/90/2014 z 18. septembra 2014 (Rvp 16014/2014), sp. zn. 19 Co/20/2014 z 18. septembra 2014 (Rvp 16015/2014), sp. zn. 17 Co/328/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16016/2014), sp. zn. 5 Co/53/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 16017/2014), sp. zn. 17 Co/30/2014 z 13. augusta 2014 (Rvp 16018/2014), sp. zn. 6 Co/752/2014 z 9. septembra 2014 (Rvp 16019/2014), sp. zn. 5 Co/133/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16020/2014), sp. zn. 5 Co/127/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16021/2014), sp. zn. 5 Co/88/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16022/2014), sp. zn. 19 Co/85/2014 z 18. septembra 2014 (Rvp 16023/2014), sp. zn. 17 Co/55/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 16024/2014), sp. zn. 19 Co/105/2014 z 25. septembra 2014 (Rvp 16025/2014), sp. zn. 5 Co/99/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16026/2014), sp. zn. 17 Co/308/2014 z 20. augusta 2014 (Rvp 16027/2014), sp. zn. 17 Co/316/2014 z 20. augusta 2014 (Rvp 16028/2014), sp. zn. 5 Co/72/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16029/2014), sp. zn. 19 Co/55/2014 z 18. septembra 2014 (Rvp 16030/2014), sp. zn. 5 Co/42/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16031/2014), sp. zn. 5 Co/44/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16032/2014), sp. zn. 5 Co/7/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16033/2014), sp. zn. 5 C/137/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16034/2014), sp. zn. 5 Co/79/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 16035/2014), sp. zn. 6 Co/728/2014 z 9. septembra 2014 (Rvp 16036/2014), sp. zn. 17 Co/44/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 16037/2014), sp. zn. 17 Co/65/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 16623/2014), sp. zn. 17 Co/21/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 16624/2014), sp. zn. 5 Co/143/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16625/2014), sp. zn. 17 Co/82/2014 z 27. augusta 2014 (Rvp 16626/2014), sp. zn. 5 Co/156/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16627/2014), sp. zn. 8 Co/423/2013 z 30. septembra 2014 (Rvp 16628/2014), sp. zn. 5 Co/226/2014 z 8. októbra 2014 (Rvp 16629/2014), sp. zn. 5 Co/158/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16630/2014), sp. zn. 5 Co/45/2014

z 24. septembra 2014 (Rvp 16631/2014), sp. zn. 5 Co/41/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16632/2014), sp. zn. 5 Co/175/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16633/2014), sp. zn. 6 Co/261/2014 z 23. septembra 2014 (Rvp 16634/2014), sp. zn. 5 Co/91/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16635/2014), sp. zn. 5 Co/96/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16636/2014), sp. zn. 5 Co/169/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16637/2014), sp. zn. 17 Co/138/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 16638/2014), sp. zn. 5 Co/43/2014 z 8. oktobra 2014 (Rvp 16639/2014), sp. zn. 5 Co/209/2014 z 8. oktobra 2014 (Rvp 17105/2014), sp. zn. 5 Co/233/2014 z 8. oktobra 2014 (Rvp 17106/2014), sp. zn. 5 Co/244/2014 z 8. oktobra 2014 (Rvp 17107/2014), sp. zn. 8 Co/419/2013 z 30. septembra 2014 (Rvp 17108/2014), sp. zn. 8 Co/421/2013 z 30. septembra 2014 (Rvp 17109/2014), sp. zn. 6 Co/407/2014 z 23. septembra 2014 (Rvp 17110/2014), sp. zn. 17 Co/1051/2013 z 22. oktobra 2014 (Rvp 17619/2014), sp. zn. 8 Co/417/2013 z 30. septembra 2014 (Rvp 17626/2014), sp. zn. 17 Co/63/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 17628/2014), sp. zn. 19 Co/148/2014 z 9. oktobra 2014 (Rvp 17629/2014), sp. zn. 4 Co/913/2013 z 21. oktobra 2014 (Rvp 17634/2014), sp. zn. 4 Co/914/2013 z 21. oktobra 2014 (Rvp 17635/2014), sp. zn. 16 Co/257/2013 z 21. oktobra 2014 (Rvp 17636/2014), sp. zn. 8 Co/415/2013 z 30. septembra 2014 (Rvp 17637/2014), sp. zn. 16 Co/411/2013 z 22. oktobra 2014 (Rvp 17639/2014), sp. zn. 5 Co/182/2014 z 29. oktobra 2014 (Rvp 17640/2014), sp. zn. 17 Co/121/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 17641/2014), sp. zn. 6 Co/806/2013 z 21. oktobra 2014 (Rvp 17642/2014), sp. zn. 16 Co/255/2013 z 21. oktobra 2014 (Rvp 17643/2014), sp. zn. 6 Co/12/2014 z 23. septembra 2014 (Rvp 17644/2014), sp. zn. 6 Co/14/2014 z 23. septembra 2014 (Rvp 17645/2014), sp. zn. 17 Co/61/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 17646/2014), sp. zn. 19 Co/286/2014 z 9. oktobra 2014 (Rvp 17647/2014), sp. zn. 17 Co/59/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 17648/2014), sp. zn. 17 Co/67/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 17649/2014), sp. zn. 17 Co/134/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 17650/2014), sp. zn. 16 Co/122/2013 z 21. oktobra 2014 (Rvp 17651/2014), sp. zn. 16 Co/120/2013 z 21. oktobra 2014 (Rvp 17652/2014), sp. zn. 19 Co/118/2014 z 29. oktobra 2014 (Rvp 17659/2014), sp. zn. 16 Co/413/2013 z 22. oktobra 2014 (Rvp 17660/2014), sp. zn. 17 Co/357/2014 z 8. oktobra 2014 (Rvp 17664/2014), sp. zn. 19 Co/114/2014

z 9. októbra 2014 (Rvp 17665/2014), sp. zn. 17 Co/407/2014 z 8. októbra 2014 (Rvp 17666/2014), sp. zn. 19 Co/338/2014 z 9. októbra 2014 (Rvp 17667/2014), sp. zn. 17 Co/57/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 17668/2014), sp. zn. 5 Co/255/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 17674/2014), sp. zn. 17 Co/151/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 17675/2014), sp. zn. 17 Co/78/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 17676/2014) a sp. zn. 17 Co/90/2014 z 24. septembra 2014 (Rvp 17677/2014) a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 13489/2014, Rvp 13490/2014, Rvp 13491/2014, Rvp 13492/2014, Rvp 13493/2014, Rvp 13494/2014, Rvp 13495/2014, Rvp 13496/2014, Rvp 13746/2014, Rvp 13747/2014, Rvp 13748/2014, Rvp 13749/2014, Rvp 13750/2014, Rvp 13751/2014, Rvp 13752/2014, Rvp 13753/2014, Rvp 14087/2014, Rvp 14244/2014, Rvp 14245/2014, Rvp 14246/2014, Rvp 14247/2014, Rvp 14248/2014, Rvp 14249/2014, Rvp 14250/2014, Rvp 14789/2014, Rvp 14790/2014, Rvp 15058/2014, Rvp 15059/2014, Rvp 15060/2014, Rvp 15061/2014, Rvp 15062/2014, Rvp 15063/2014, Rvp 15064/2014, Rvp 15065/2014, Rvp 15066/2014, Rvp 15102/2014, Rvp 15103/2014, Rvp 15104/2014, Rvp 15362/2014, Rvp 15363/2014, Rvp 15364/2014, Rvp 15365/2014, Rvp 15366/2014, Rvp 15367/2014, Rvp 15368/2014, Rvp 15369/2014, Rvp 15370/2014, Rvp 15371/2014, Rvp 15372/2014, Rvp 15373/2014, Rvp 15374/2014, Rvp 15375/2014, Rvp 15376/2014, Rvp 15377/2014, Rvp 15378/2014, Rvp 15379/2014, Rvp 15380/2014, Rvp 15381/2014, Rvp 15382/2014, Rvp 15383/2014, Rvp 15384/2014, Rvp 15385/2014, Rvp 15386/2014, Rvp 15387/2014, Rvp 16010/2014, Rvp 16011/2014, Rvp 16012/2014, Rvp 16013/2014, Rvp 16014/2014, Rvp 16015/2014, Rvp 16016/2014, Rvp 16017/2014, Rvp 16018/2014, Rvp 16019/2014, Rvp 16020/2014, Rvp 16021/2014, Rvp 16022/2014, Rvp 16023/2014, Rvp 16024/2014, Rvp 16025/2014, Rvp 16026/2014, Rvp 16027/2014, Rvp 16028/2014, Rvp 16029/2014, Rvp 16030/2014, Rvp 16031/2014, Rvp 16032/2014, Rvp 16033/2014, Rvp 16034/2014, Rvp 16035/2014, Rvp 16036/2014, Rvp 16037/2014, Rvp 16623/2014, Rvp 16624/2014, Rvp 16625/2014, Rvp 16626/2014, Rvp 16627/2014, Rvp 16628/2014, Rvp 16629/2014, Rvp 16630/2014, Rvp 16631/2014, Rvp 16632/2014, Rvp 16633/2014, Rvp 16634/2014, Rvp 16635/2014, Rvp 16636/2014, Rvp 16637/2014, Rvp 16638/2014, Rvp 16639/2014, Rvp 17105/2014, Rvp 17106/2014, Rvp 17107/2014, Rvp 17108/2014, Rvp 17109/2014, Rvp 17110/2014, Rvp 17619/2014, Rvp 17626/2014, Rvp 17628/2014, Rvp 17629/2014, Rvp 17634/2014, Rvp 17635/2014, Rvp 17636/2014, Rvp 17637/2014, Rvp 17639/2014, Rvp 17640/2014,

Rvp 17641/2014, Rvp 17642/2014, Rvp 17643/2014, Rvp 17644/2014, Rvp 17645/2014, Rvp 17646/2014, Rvp 17647/2014, Rvp 17648/2014, Rvp 17649/2014, Rvp 17650/2014, Rvp 17651/2014, Rvp 17652/2014, Rvp 17659/2014, Rvp 17660/2014, Rvp 17664/2014, Rvp 17665/2014, Rvp 17666/2014, Rvp 17667/2014, Rvp 17668/2014, Rvp 17674/2014, Rvp 17675/2014, Rvp 17676/2014 a sp. zn. Rvp 17677/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 303/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 10. októbra 2014, 17. októbra 2014, 24. októbra 2014, 31. októbra 2014, 7. novembra 2014, 13. novembra 2014, 20. novembra 2014, 27. novembra 2014, 4. decembra 2014, 10. decembra 2014 a 22. decembra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) označeným postupom a rozsudkami Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“ a „napadnutý postup a rozsudky“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení žalobkyne v konaniach vedených Okresným súdom Trenčín, Okresným súdom Bánovce nad Bebravou, Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom, Okresným súdom Prievidza a Okresným súdom Považská Bystrica (ďalej len „okresné súdy“), predmetom

ktorých bolo rozhodovanie o náhrade majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom okresných súdov, ktoré sú súčasne súdmi, ktoré sťažovateľke uvedenú škodu a nemajetkovú ujmu mali spôsobiť. Okresné sudy rozhodli vo veci samej rozsudkami, ktorými žalobu/žaloby v celom rozsahu zamietli a zároveň zamietli i návrh sťažovateľky na prerušenie konania. Na základe odvolaní sťažovateľky krajský súd napadnutými rozsudkami potvrdil rozsudky okresných súdov.

Podľa názoru sťažovateľky postup a rozsudky krajského súdu „*spôsobili porušenie základných práv sťažovateľa, osobitne:*

- *základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (práva na súdnu ochranu);*
- *základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.*

Tvrdenie o porušení označených práv sťažovateľka odôvodňuje tým, že:

„Rozhodoval vylúčený sudca. Všetky úkony, ktoré boli zo strany konajúceho prvostupňového súdu vykonané predstavujú úkony vykonané vylúčeným sudcom...“

Napadnuté rozhodnutie krajského súdu je rozhodnutím absolútne prekvapivým...“

Súdy oboch stupňov založili svoje rozhodnutia na skutočnostiach a právnych argumentoch, ku ktorým sa sťažovateľ nemohol vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie vo svoj prospech...“

Konanie pred odvolacím súdom ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci porušuje právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces, keďže napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené...“

Odvolací súd neprerokoval prípustné odvolanie voči výroku o prerušení súdneho konania.“

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom a rozsudkami krajského súdu, tieto zruší a veci vráti

krajskému súdu na ďalšie konanie, a zároveň jej prizná finančné zadosťučinenie, ako aj náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spjení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13489/2014, Rvp 13490/2014, Rvp 13491/2014, Rvp 13492/2014, Rvp 13493/2014, Rvp 13494/2014, Rvp 13495/2014, Rvp 13496/2014, Rvp 13746/2014, Rvp 13747/2014, Rvp 13748/2014, Rvp 13749/2014, Rvp 13750/2014, Rvp 13751/2014, Rvp 13752/2014, Rvp 13753/2014, Rvp 14087/2014, Rvp 14244/2014, Rvp 14245/2014, Rvp 14246/2014, Rvp 14247/2014, Rvp 14248/2014, Rvp 14249/2014, Rvp 14250/2014, Rvp 14789/2014, Rvp 14790/2014, Rvp 15058/2014, Rvp 15059/2014, Rvp 15060/2014, Rvp 15061/2014, Rvp 15062/2014, Rvp 15063/2014, Rvp 15064/2014, Rvp 15065/2014, Rvp 15066/2014, Rvp 15102/2014, Rvp 15103/2014, Rvp 15104/2014, Rvp 15362/2014, Rvp 15363/2014, Rvp 15364/2014, Rvp 15365/2014, Rvp 15366/2014, Rvp 15367/2014, Rvp 15368/2014, Rvp 15369/2014, Rvp 15370/2014, Rvp 15371/2014, Rvp 15372/2014, Rvp 15373/2014, Rvp 15374/2014, Rvp 15375/2014, Rvp 15376/2014, Rvp 15377/2014, Rvp 15378/2014, Rvp 15379/2014, Rvp 15380/2014, Rvp 15381/2014, Rvp 15382/2014, Rvp 15383/2014, Rvp 15384/2014, Rvp 15385/2014, Rvp 15386/2014, Rvp 15387/2014, Rvp 16010/2014, Rvp 16011/2014, Rvp 16012/2014, Rvp 16013/2014, Rvp 16014/2014, Rvp 16015/2014, Rvp 16016/2014, Rvp 16017/2014, Rvp 16018/2014, Rvp 16019/2014, Rvp 16020/2014, Rvp 16021/2014, Rvp 16022/2014, Rvp 16023/2014, Rvp 16024/2014, Rvp 16025/2014, Rvp 16026/2014, Rvp 16027/2014, Rvp 16028/2014, Rvp 16029/2014, Rvp 16030/2014, Rvp 16031/2014, Rvp 16032/2014, Rvp 16033/2014, Rvp 16034/2014, Rvp 16035/2014, Rvp 16036/2014, Rvp 16037/2014, Rvp 16623/2014, Rvp 16624/2014, Rvp 16625/2014, Rvp 16626/2014, Rvp 16627/2014, Rvp 16628/2014, Rvp 16629/2014, Rvp 16630/2014, Rvp 16631/2014, Rvp 16632/2014, Rvp 16633/2014, Rvp 16634/2014, Rvp 16635/2014,

Rvp 16636/2014, Rvp 16637/2014, Rvp 16638/2014, Rvp 16639/2014, Rvp 17105/2014, Rvp 17106/2014, Rvp 17107/2014, Rvp 17108/2014, Rvp 17109/2014, Rvp 17110/2014, Rvp 17619/2014, Rvp 17626/2014, Rvp 17628/2014, Rvp 17629/2014, Rvp 17634/2014, Rvp 17635/2014, Rvp 17636/2014, Rvp 17637/2014, Rvp 17639/2014, Rvp 17640/2014, Rvp 17641/2014, Rvp 17642/2014, Rvp 17643/2014, Rvp 17644/2014, Rvp 17645/2014, Rvp 17646/2014, Rvp 17647/2014, Rvp 17648/2014, Rvp 17649/2014, Rvp 17650/2014, Rvp 17651/2014, Rvp 17652/2014, Rvp 17659/2014, Rvp 17660/2014, Rvp 17664/2014, Rvp 17665/2014, Rvp 17666/2014, Rvp 17667/2014, Rvp 17668/2014, Rvp 17674/2014, Rvp 17675/2014, Rvp 17676/2014 a sp. zn. Rvp 17677/2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu o základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom a rozsudkami krajského súdu

V súvislosti s uvedenou námietkou ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, v ktorej opakovane uvádza, že k úlohám právneho štátu patrí aj vytvorenie právnych a faktických garancií na uplatňovanie a ochranu základných práv a slobôd ich nositeľov, t. j. fyzické osoby a právnické osoby. Ak je na uplatnenie alebo ochranu základného práva alebo slobody potrebné uskutočniť konanie pred orgánom verejnej moci, úloha štátu spočíva v zabezpečení právnej úpravy takýchto konaní, ktoré sú dostupné bez akejkoľvek diskriminácie každému z nositeľov základných práv a slobôd. Koncepcia týchto konaní musí zabezpečovať reálny výkon a ochranu základného práva alebo slobody, a preto ich imanentnou súčasťou sú procesné záruky základných práv a slobôd. Existenciou takýchto konaní sa však nevyčerpávajú ústavné požiadavky späté s uplatňovaním základných práv a slobôd. Ústavnosť týchto konaní predpokladá aj to, že orgán verejnej moci, pred ktorým sa takéto konania uskutočňujú, koná zásadne nestranne, nezávisle

a s využitím všetkým zákonom ustanovených prostriedkov na dosiahnutie účelu takých procesných postupov. Ústavný súd z tohto hľadiska osobitne pripomína objektivitu takeho postupu orgánu verejnej moci (II. ÚS 9/00, II. ÚS 143/02). Len objektívnym postupom sa v rozhodovacom procese vylučuje svojvôľa v konaní a rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci. Objektívny postup orgánu verejnej moci sa musí prejavíť nielen vo využití všetkých dostupných zdrojov zisťovania skutkového základu na rozhodnutie, ale aj v tom, že takéto rozhodnutie obsahuje aj odôvodnenie, ktoré preukázateľne vychádza z týchto objektívnych postupov a ich využitia v súlade s procesnými predpismi.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Účelom citovaného článku ústavy je zaručiť každému prístup k súdnej ochrane, k súdu alebo inému orgánu právnej ochrany. Základné právo zaručené čl. 46 ods. 1 ústavy umožňuje každému, aby sa stal po splnení predpokladov ustanovených zákonom účastníkom súdneho konania. Ak fyzická osoba alebo právnická osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej efektívne umožní (mal by umožniť) stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), ktorú si osvojil aj ústavný súd, vyplýva, že „právo na súd“, ktorého jedným aspektom je právo na prístup k súdu, nie je absolútne a môže podliehať rôznym obmedzeniam. Uplatnenie obmedzení však nesmie obmedziť prístup jednotlivca k súdu takým spôsobom a v takej miere, že by uvedené právo bolo dotknuté v samej svojej podstate. Okrem toho tieto obmedzenia sú zlučiteľné s čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorý garantuje právo na spravodlivé súdne konanie, len

vtedy, ak sledujú legitímny cieľ a keď existuje primeraný vzťah medzi použitými prostriedkami a týmto cieľom (napr. Guérin c. Francúzsko, 1998).

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 299/04, II. ÚS 78/05) do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná platná a účinná právna norma (IV. ÚS 77/02).

Ústavný súd poukazuje na to, že čl. 46 ods. 1 ústavy je primárnym východiskom pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie právnej ochrany ústavou garantovanej v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (čl. 46 až čl. 50 ústavy). V súvislosti so základným právom podľa čl. 46 ods. 1 ústavy treba mať zároveň na zreteli aj čl. 46 ods. 4 ústavy, podľa ktorého podmienky a podrobnosti o súdnej ochrane ustanoví zákon, resp. čl. 51 ods. 1 ústavy, podľa ktorého sa možno domáhať práv uvedených okrem iného v čl. 46 ústavy len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú (I. ÚS 56/01).

Uvedené východiská boli povinné dodržiavať v napadnutých konaniach a pri rozhodovaní o napadnutých veciach aj krajské sudy, a preto bolo úlohou ústavného súdu v rámci predbežného prerokovania sťažnosti aspoň rámcovo posúdiť, či ich skutočne rešpektovali, a to minimálne v takej miere, ktorá je z ústavného hľadiska akceptovateľná a udržateľná, a na tomto základe formulovať záver, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená.

Námietky sťažovateľky uplatnené v sťažnostiach možno zhrnúť takto:

1. napadnuté rozsudky krajského súdu sú rozhodnutiami absolútne prekvapivými,

2. všeobecné sudy porušili zásadu kontradiktórnosti konania,
3. napadnuté rozsudky krajského súdu nie sú dostatočne odôvodnené.

Sťažovateľka tiež v sťažnostiach zmätočne namietala, že vo veciach jej žalôb rozhodovali sudcovia okresných súdov, proti rozhodnutiam ktorých žaloby smerovali, pričom zároveň argumentovala tým, že o vylúčení všetkých sudcov okresných súdov medziiným rozhodol aj krajský súd. Ústavný súd k takto formulovanej a odôvodnenej námietke uvádza, že je neopodstatnená, keďže ako príklad pozitívneho vylúčenia sudcov okresných súdov uvádza ako príklad krajský súd, z čoho možno usudzovať, že táto námietka sa okresných súdov v pôsobnosti krajského súdu ani netýka.

V relevantnej časti odôvodnení napadnutých rozsudkov krajský súd v súvislosti s námietkami sťažovateľky uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením tohto ktorého odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, ktorým zamietol návrh sťažovateľky po tom, ako zistil, že *„navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal vznik ani výšku majetkovej škody“*, a teda *„v danej veci nemožno... konštatovať existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a tvrdenou škodou“*, pretože okrem toho, že sťažovateľke žiadna škoda nevznikla, nepreukázala ani jej prípadnú spojitost s nedodržaním lehoty prvostupňového súdu na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (resp. o zmenu súdneho exekútora). Oneskorené rozhodnutie v prejednávanej veci nezasahuje do práv navrhovateľa v takej miere, že by bolo na mieste priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. S poukazom na skutočnosť, že *„právo na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu alebo nesprávnym úradným postupom nie je absolútne, ale podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jeho uplatnenie“*, pričom *„musia byť súčasne splnené aj ďalšie podmienky, a to vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou“*, ktoré však sťažovateľka nepreukázala, krajský súd prvostupňové rozsudky ako vecne správne podľa § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku potvrdil.

Ústavný súd vo vzťahu k námietke sťažovateľky, že napadnuté rozsudky krajského súdu sú „*rozhodnutia absolútne prekvapivé*“, považuje za potrebné zopakovať svoj ustálený právny názor, podľa ktorého mu neprislúcha zjednocovať *in abstracto* judikatúru všeobecných súdov, a suplovať tak poslanie, ktoré zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [§ 8 ods. 3, § 20 ods. 1 písm. b), § 21, § 22 a § 23 ods. 1 písm. b)] zveruje práve Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (resp. jeho plénu a kolégiám), keď mu okrem iných priznáva aj právomoc zaujímať stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov (m. m. I. ÚS 17/01, IV. ÚS 267/05), a tým chrániť aj legitímne očakávania účastníkov súdnych konaní. Ústavný súd vzhľadom na to, že nie je súčasťou systému všeobecného súdnictva, môže zasahovať do výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov všeobecnými súdmi len v prípadoch, keď sa ich výklad vyznačuje svojvôľou a zjavnou neodôvodnenosťou do tej miery, že to má za následok porušenie základného práva alebo slobody. Keďže ale ústavný súd v prípade napadnutých rozsudkov prejav svojvôle, resp. zjavnej neodôvodnenosti nezistil, nepovažoval v danom prípade argumentáciu sťažovateľky za spôsobilú na to, aby len na jej základe bolo možné tieto rozhodnutia hodnotiť ako ústavne neakceptovateľné a neudržateľné.

Vo vzťahu k námietke porušenia kontradiktórnosti konania ústavný súd konštatuje, že sťažovateľkina námietka, že „*súdy oboch stupňov založili svoje rozhodnutia na skutočnostiach a právnych argumentoch, ku ktorým sa nemohol sťažovateľ vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutia vo svoj prospech*“, je v jej sťažnostiach formulovaná všeobecne a nekonkrétne. Z odôvodnení napadnutých rozsudkov krajského súdu navyše vyplýva, že táto námietka sťažovateľkou nebola uplatnená v odvolacom konaní, preto ústavný súd dospel k záveru, že táto námietka je obsahovo vágna neurčitá a navyše aj neprípustná, keďže sťažovateľka ju v rámci odvolacieho konania ani nevzniesla.

V tejto súvislosti ústavný súd dodáva, že z odôvodnenia napadnutých rozsudkov vyplýva, že krajský súd v označených konaniach vychádzal z obsahu súdnych spisov, tam

obsiahnutých dokumentov a listín, ako aj súvisiacich exekučných spisov, na základe vykonaného dokazovania prostredníctvom listín ustálil skutkový stav, z ktorého potom vyvodil záver o neodôvodnenosti uplatneného nároku sťažovateľky v zmysle príslušných právnych predpisov.

Ústavný súd k námietkam sťažovateľky o nedostatočnom odôvodnení napadnutých rozsudkov poukazuje na to, že súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (III. ÚS 209/04).

Aj EŠLP vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 dohovoru, možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu. Judikatúra EŠLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. 12. 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. 12. 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. 5. 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. 2. 1998).

S poukazom na uvedené ústavný súd konštatuje, že krajský súd sa v napadnutých rozsudkoch zaoberal a ústavne akceptovateľným spôsobom aj vysporiadal s odvolacími námietkami sťažovateľky, s ktorými sa nestotožnil, a preto predmetné rozsudky okresných súdov potvrdil ako vecne správne. Napadnuté rozsudky krajského súdu nemožno podľa názoru ústavného súdu považovať za zjavne neodôvodnené a ani za arbitrárne, t. j. také, ktoré by boli založené na právnych záveroch, ktoré nemajú oporu v zákone, resp. popierajú podstatu, zmysel a účel v napadnutom konaní aplikovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, Občianskeho súdneho poriadku a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Ústavný súd dospel k záveru, že medzi napadnutými rozsudkami krajského súdu a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, a základným právom podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie sťažovateľka namieta, neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by ústavný súd po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosti sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnené.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku bolo bezpredmetné rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky uplatnených v petite jej sťažností.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. júna 2015